

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/107/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613214113
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1613214113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a sudcov JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: A. B., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Š. E. XXX/XX, X., o 532,56 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 30. septembra 2016, č. k. 4C/70/2015- 72, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia 532,56 eur s prísl. z titulu nesplateného úveru. Žalovanej súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 28.02.2008 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou (ďalej len „zmluva o úvere“) právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebný bezúčelový úver vo výške 663,88 eur s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá bola ku dňu uzatvorenia zmluvy 18,40 % ročne a RPMN vo výške 27,33 %. Celkové náklady spojené s úverom boli 116,31 eur, výška splátky bola dojednaná v sume 19,02 eur mesačne s tým, že prvá splátka bude splatná dňa 20.03.2008 a konečná splatnosť úveru nastane dňa 20.03.2013. Počet splátok bol 60 s tým, že každá bola splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (bod I. 1. zmluvy o úvere). Zmluvné strany dojednali, že právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve o úvere sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí (bod II. 3. zmluvy o úvere). Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, zo dňa súd zistil, že 15.12.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej z titulu nesplateného úveru na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy bola Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, zo dňa 15.12.2011, ktorá podrobne špecifikovala pohľadávku, ktorá bola predmetom postúpenia. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, zo dňa 15.12.2011 vyplýva, že poskytnutá suma úveru bola 663,88 eur, splatnosť úveru 20.02.2013, zostatok pohľadávky 1.698,93 eur (čo je aj údaj o výške omeškaných splátok), dátum poslednej úhrady žalovanej 20.06.2008. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 vo výške 1.968,93 eur a to tak, že predmet postúpenia je označený ako: „XXA - S. Ú. na Č. B. XXXX, Č. Ú.K. Ú.: XXXXXXXXXX, E. W. B. Q. Y.: B. A., XX.XX.XXXX“. Z písomnosti právneho zástupcu žalobcu adresovanej žalovanej Pokus o zmier zo dňa 04.10.2013 súd zistil, že žalobca vyzval

žalovanú na zaplatenie pohľadávky pozostávajúcej z istiny vo výške 1.346,80 eur, zmluvných/zákonných úrokov vo výške 544,86 eur, riadneho úroku vo výške 192,74 eur, úroku z omeškania vo výške 120,46 eur, zmluvného úroku 1 v sume 9,03 eur a nešpecifikovaných nákladov v sume 29,90 eur do 11.10.2013. V písomnosti je uvedené, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pričom údaj o dátume takéhoto úkonu je nevyplnený. Z písomnosti žalobcu adresovanej žalovanej zo dňa 23.01.2012 Výzva na úhradu a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.01.2012 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1.861,88 eur do 02.02.2012. Obsah listiny nekorešponduje so skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 11.02.2012. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil, že žaloba nie je dôvodná.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v prvom rade skúmal vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu, teda či sa žalobca stal veriteľom pohľadávky, ktorú vymáha v súdnej veci. Otázka vecnej legitímácie strany v sporovom konaní zásadne vyplýva z ustanovení hmotného práva, a nie z ustanovení práva procesného. Pokiaľ na strane žalobcu vystupuje subjekt, ktorý nie je vecne aktívne legitimovaný, súd žalobu musí z tohto dôvodu zamietnuť a ďalšie dokazovanie už nevykonáva, nakoľko v jeho prospech nesvedčí hmotnoprávny vzťah k žalovanému. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že splátkový úver bol poskytnutý žalovanej na základe zmluvy zo dňa 28.02.2008 právnym predchodcom žalobcu, ktorým je banka (Slovenská sporiteľňa, a.s.), pričom konečná splatnosť úveru bola v zmysle tejto zmluvy dojednaná 20.02.2013. Pohľadávku z tohto úveru banka postúpila žalobcovi, ktorý nie je bankou, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, zo dňa 15.12.2011 vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil celú úverovú pohľadávku, bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, hoci posledná úhrada žalovanej je evidovaná v prílohe k zmluve 20.06.2008. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky tak, že predmet postúpenia je označený ako: „XXA - S. Ú. na Č. B. XXXX, Č. Ú. Ú.: XXXXXXXXXX, názov a dátum uzatvorenia zmluvy: B. A., XX.XX.XXXX“. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 23.01.2012 (čo nekorešponduje so skutkovým tvrdením v žalobe, že sa tak malo stať ku dňu 11.02.2012) a to vo vlastnom mene ako nový veriteľ pohľadávky. Z čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila žalobcovi bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho bol splatný skôr ako nastala riadne dohodnutá splatnosť, t.j. pred 20.02.2013. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškani, avšak so zmluvy jej prílohy, ako aj citovaných písomností nevyplýva, že predmetom postúpenia pohľadávky boli výlučne takéto splátky úveru, naopak, predmetom postúpenia bol celý úver.

4. Z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postúpil zmluvou z 27.06.2014 pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, tento postup bol zjavne v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, banka preto nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu, ale môže postúpiť inému subjektu iba nesplácaný dlh, t. j. tú časť úveru, ktorú pred postúpením zosplatnila, resp. ktorá sa stala splatnou a ktorú dlžník nesplatil. Banka totiž nemôže postúpiť všetky práva a povinnosti z príslušnej úverovej zmluvy, ale len splatnú pohľadávku, resp. nesplácaný dlh (vid'. dikcia ods. 8 § 92 zákona o bankách „môže svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť“). Žalobca nie je bankou, nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to a tiež s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Pokiaľ teda žalobca vykonával namiesto svojho právneho predchodcu správu úverovej zmluvy so žalovanou, ďalej úver úročil a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, k takýmto úkonom nebol ani zo zákona, ani zo zmluvy o postúpení pohľadávky legitimovaný. Pokiaľ tak urobil, tento jeho úkon nemohol vyvolať žiadne následky, teda

nemohol spôsobiť splatnosť predmetného úveru. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE uzatvorená medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 15.12.2011, preto v časti postúpenej pohľadávky voči žalovanej neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, rovnako aj jednostranný právny úkon žalobcu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia a súd prvej inštancie potom nemohol jeho žalobe voči žalovanej vyhovieť a túto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p..

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd je potom povinný z tohto oznámenia vychádzať. Súd prvej inštancie preto podľa žalobcu pochybil a vec nesprávne právne posúdil, ak napriek predloženému oznámeniu o postúpení pohľadávky skúmal platnosť zmluvy o postúpení. V ďalšom poukázal na to, že zo znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Zmyslom tohto ustanovenia je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Pri výklade zaujatom súdom prvej inštancie by bola druhá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade, ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať (nakoľko predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením) a teda banka by ani nemala aké právo uplatňovať. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaná sa dostala do omeškania, uvedené termíny neplnila a právny predchodcovi žalobcu tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Právny predchodca žalobcu toto svoje právo nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil až žalobca, a to podaním zo dňa 23.01.2012. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 11.02.2012. Na žalobcu spolu s postúpenou pohľadávkou prešli všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. V ďalšom zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Táto norma totiž nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale iba administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je tak podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. V závere podaného odvolania žalobca uviedol, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok až do zaplatenia. Pokiaľ ide o otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, predmetnú skutočnosť preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že predmetný splátkový úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy z 28.02.2008. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20.02.2013. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2011. Z čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Až žalobca listom z 23.01.2012 oznámil

žalovanej, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.01.2012, čím sa stal záväzok zo zmluvy splatným v celom rozsahu aj s príslušenstvom (č. I. 22). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,40 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou z 15.12.2011 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, ani k odstúpeniu od úverovej zmluvy), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, resp. odstúpenie od úverovej zmluvy je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Aj z dôvodovej správy k ust. § 92 ods. 8 (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) vyplýva, že banka môže postúpiť pohľadávku inému subjektu iba v rozsahu zodpovedajúcom nesplácanému (rozumej splatnému) dlhu. Banka teda nemôže postúpiť inému subjektu iba samotnú pohľadávku z úveru bez ohľadu na splatnosť úveru, ale môže postúpiť inému subjektu iba nesplácaný dlh, t.j. tú časť úveru, ktorú pred postúpením zosplatnila, resp. ktorá sa stala splatnou a ktorú dlžník nesplatil.

V konaní bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nevykonal pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a. s.), ale až žalobca listom zo 23.01.2012, teda až po tom, ako mu predmetnú pohľadávku postúpila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. Žalobca však nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Žalobca preto nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a naviac podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pokiaľ tak urobil, tento jeho úkon nemohol vyvolať žiadne následky, teda nemohol spôsobiť splatnosť predmetného úveru. Inými slovami, aj keby bola zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky z 15.12.2011 platným právnym úkonom, predmetný úver sa nestal splatným a žalobu by bolo treba aj v tomto prípade zamietnuť.

10. Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).